

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

lauantai 2.7.2022
iltaseurat klo 18.30
Vesa Hirvonen

Kun minua pyydettiin puhumaan tänne herättäjäjuhlille, mietin, mistä eniten haluaisin puhua, mikä olisi tärkein asia. Ajattelin asian näinkin: jos tietäisin kuolevani tänään, mistä puhuisin?

Rakkaat ystävät, haluan puhua laupeudesta. Laupeus on minun mielestäni suomen kielen kaunein sana. Mitä se sitten tarkoittaa? Minä luulen, että se aivan yksinkertaisesti tarkoittaa armoa, armon käymistä oikeudesta.

Monen tuntemassa virressä 275 veisataan:

”Mä elän laupeudesta ja armon antimista. En ansainnut mä autuutta, se tuotiin taivahista. Tää lohdutus on ainoa: mä elän laupeudesta.”

Virren mukaan me siis suorastaan elämme laupeudesta, Jumalan laupeudesta. Ensisijaisesti laupeudessa onkin kyse Jumalan laupeudesta. Mutta on laupeudessa kyse myös jostain meidän ihmisten välillä tapahtuvasta.

Vanha käännös Raamatun Sananlaskujen kirjan 19. luvun jakeesta 22 kuului:

”Ihaninta ihmisessä on hänen laupeutensa.”

Ehkä on niin, että ihaninta sekä Jumalassa että ihmisessä on hänen laupeutensa.

Miten me kaipaammekaan laupeutta. Jokainen tunnistamme itsessämme paljon arvosteltavaa. Enemmän kuin muut ihmiset tietävätkään. Mutta samalla toivomme: kunpa toiset ihmiset suhtautuisivat meihin ja meidän puutteisiimme laupiaasti! Kunpa Jumala suhtautuisi meihin ja meidän puutteisiimme laupiaasti!

Ehkä uskallammekin toivoa, että Jumala olisi meille laupias. Mutta uskallammeko edes toivoa laupeutta muilta ihmisiltä? Ainakin sydämessämme elää huokaus: kunpa toiset eivät tuomitsisi minua, nauraisi minulle, olisi ivallisia minulle, antaisi minun kuulla kunniaani, kun huomaavat heikkouteni.

Ehkäpä jo itse syytämme itseämme vioistamme. Voi, kun siihen eivät tulisi vielä muutkin kohottelemaan kulmiaan ja vetämään suutaan lähes huomaamattomaan ironiseen hymyyn.

Ironia on nykyään muotia. Miten helppoa se onkaan. Ja miten haavoittavaa.

Joskus on sanottu, että ironia on heikkojen ase. Sitä se varmaan on. Ja sellaisia heikkoja me monet olemme. Käytämme tuota pientä, mutta tehokkaaksi havaitsemaamme ironian asetta toisiimme

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

vastaan. Erityisesti silloin, kun emme syystä tai toisesta uskalla sanoa mielipidettämme suoraan. Ehkäpä siksi, että pelkäämme itse joutuvamme arvostelun tai ivan kohteeksi, jos sanomme suoraan ajatuksemme.

Ei laupeus tokikaan ole ainoa ominaisuus tai asenne, joka meillä ihmisillä olisi hyvä olla. Kyllä meidän pitää olla myös tinkimättömiä, kun meidät on kutsuttu puolustamaan totuutta ja oikeutta. Ja kyllä meidän pitää saada olla vihaisiakin, peloissamme ja mitä nyt tunteita milloinkin elämässä tulee eteen.

Mutta ehkä elämämme helpottuisi, jos perusasenteenamme säilyisi laupeus toisiamme kohtaan. Se taittaisi meistä liiallisen kiihkeyden, auttaisi säilyttämään suhteellisuudentajun — myös taistelllessamme oikeuden puolesta.

Jos jaksaisimme suhtautua lähimmäisiimme laupiaasti, voisimme ehkä ajatella, ettei meitä loukkaavalla ihmisellä tällä hetkellä ole parempaa annettavaa. Laupeus ei estäisi meitä vastustamasta pahana pitämäämme asiaa, mutta ehkä silloin emme tulisi torjuneeksi toista ihmistä, työntäneeksi mielestämme väärässä olevaa ihmistä pois luotamme.

Laupias ihminen pystyy asettumaan toisen asemaan. Tai ainakin hän pyrkii siihen. Miten maailma olisikaan toisenlainen, jos me pystyisimme asettumaan toistemme asemaan. Ehkäpä synti meissä on erityisesti sitä, että emme halua niin tehdä. Luulenpa, että jos todella asettuisimme toistemme asemaan, meidän olisi vaikea ainakaan kovin ankarasti tuomita toisiamme.

Mutta eihän meistä tavallisesti ole laupiaiksi. Elämä on meitä kaikkia koetellut ja koettelee. Olemme väsyneitä ja kiukkuisia. Meitä on mielestämme kohdeltu väärin, muut ovat kiiruhtaneet edellemme, me olemme jääneet vaille omaa osaamme. Mistä meillä olisi tarvittavaa voimaa sydämen laupeuteen muita kohtaan? Varsinkaan niitä kohtaan, jotka ovat mielestämme saaneet enemmän kuin me?

Me voimme pyytää laupeutta Jumalalta. Hänellä on sitä paljon varastossa. Ei se lopu, vaikka Hän jakaisi sitä kaikille täällä herättäjäjuhlilla oleville. Eikä se lopu, vaikka Hän jakaisi sitä tänä viikonloppuna pidettävillä suviseuroilla tai kansanlähetyispäivillä mukana oleville. Eikä se lopu, vaikka Hän jakaisi sitä kaikille ihmisille.

Laupeus on niitä asioita, jotka lisääntyvät jaettaessa. Ruokkimisihmeessä leivät ja kalat lisääntyivät, kun Jeesus pani ne jakoon. Laupeus on samanlaista, käytössä lisääntyvää leipää ja kalaa. Ihmisessä, jolle osoitetaan laupeutta, saattaa hyvinkin herää laupeus. Ja se, joka pystyy osoittamaan laupeutta, pystyy osoittamaan sitä ehkä lisääkin.

Rakkaat ystävät, käännyttään Vapahtajan puoleen. Hänen silmänsä ovat laupiaat ja hellät. Pyydetään Häneltä laupeutta ja syntiemme ja muiden taakkojemme pois ottamista. Vapahtajan laupeus ja hellyys voivat sitten jopa meidän kauttamme alkaa virrata muihinkin ihmisiin — laupeutta ja hellyyttä kipeästi kaipaaviin sydämiin, joita on kaikkialla, myös täällä ympärillämme.